

El Girona finalitza la primera volta més a prop d'Europa que del descens

Els de Pablo Machín tanquen la primera part de la temporada amb 26 punts i convertits en una de les revelacions de la Lliga

El Girona finalitza la primera volta més a prop d'Europa que del descens

Ni els més exageradament optimistes es podrien haver imaginat a l'estiu durant la pretemporada que el Girona tancaria la primera volta amb 26 punts i amb un coixí respecte al descens de 10. L'estrena a la màxima categoria està resultant d'allò més exitosa per a un conjunt blanc-i-vermell que, si no hagués badat fort en alguns partits, podria fins i tot tenir algun punt més. Parlar d'Europa League ha de ser, per força, una utopia per a un equip que té, no clar sinó claríssim, que l'únic objectiu continua sent assegurar la continuïtat a Primera Divisió. En aquest sentit, el mateix Pablo Machín ha recordat més d'una vegada que l'Eibar fa uns anys havia perdut la categoria havent sumat més punts que el Girona a la

primera volta (27). Aquell exemple ni espanta ni atemoreix un equip que no mira més enllà del proper partit al Wanda Metropolitano contra l'Atlètic de Madrid i que està decidit a continuar fent història. El repte és clar: mantenir i allargar el rendiment de l'equip durant la primera volta que l'ha dut a no trepitjar mai zona de descens durant 19 jornades i a fregar i fins i tot tocar durant algunes hores, les posicions d'Europa League.

El Girona s'ha convertit en la revelació de la temporada. El factor novetat ha fet que molts especialistes s'hagin desfet en elogis cap a un equip que amb tota seguretat no té les individualitats d'altres però que compta amb, al marge dels gols de Cristhian Stuani (10) i Portu (7), un parell de trets que el fan diferencial. El primer són les ganes i il·lusió amb què els jugadors blanc-i-vermells –la majoria dels quals debutants a la categoria– ataquen cada pilota i es deixen la pell al terreny de joc conscients que estan competint contra els millors. L'altre és el famós sistema que Machín va implantar quan va arribar a l'abril del 2014. El 5-3-2 original amb què el Girona de Becerra, Juncà, Jandro, Ortuño i companyia va aconseguir el miracle de la salvació aquella primera temporada (2013-14) ha anat evolucionant i amb el temps el tècnic l'ha matisat per fer-ne un 3-5-2 o últimament un 3-4-2-1. Tot plegat ha servit per a què el grup de futbolistes que ja fa uns quants anys que juguen plegats es coneguin de memòria l'engrenatge de l'esquema tàctic.

Tot va començar contra l'Atlètic, a mitjans d'agost en un Montilivi ple com un ou i un partit màgic que es va estroncar als darrers minuts quan els matalassers van igualar el 2-0 inicial (2-2). La festa no va ser completa però gairebé i l'afició va celebrar aquell empat com si d'una victòria es tractés. La imatge de l'equip havia convençut i també alertava la resta d'equips que el Girona havia vingut a donar guerra. El triomf contra el Màlaga a la segona jornada (1-0) suposava la primera victòria a Primera Divisió i confirmava que el Girona no seria cap ventafocs. Lògicament la permanència no pot ser de cap manera un camí de flors i violes i el Girona, en aquesta

primera volta també ha patit moments difícils. Tothom és conscient que tocarà patir i que vindran moments complicats com els que van arribar quan l'equip va encadenar una ratxa de 2 punts de 18 possibles en caure a Bilbao (2-0), perdre tres partits seguits a Montilivi (Sevilla, Barça i Vila-real) i sumar només dos empats a Leganés (0-0) i Vigo (3-3). Aquella ratxa de partits va situar el Girona en la 17a posició, fins ara la més baixa que ha ocupat a la classificació aquest curs.

Els dubtes hi eren i fins i tot algun nervi a l'entorn veient que el Girona no era capaç de transformar les bones sensacions que oferia al camp amb punts. Tot va canviar a Riazor. En un partit molt pràctic contra el Deportivo de la Corunya, els de Machín van endur-se els tres punts i van començar la remuntada a la classificació. La impensable victòria contra el Reial Madrid a l'estadi ha estat sens dubte un dels moments de la primera volta i, si no hi ha cap campanada durant la segona, de la temporada. El 2-1 davant el campió d'Europa amb remuntada inclosa al gol d'Isco va situar Girona al centre mediàtic internacional i, de passada va envalentonar encara més un equip que continuaria escalant llocs a la classificació les jornades següents amb la victòria al camp del Llevant (1-2) i els punts contra Reial Societat (1-1) i Betis (2-2).

Si el triomf a la Corunya va suposar un punt d'inflexió, l'empat al Benito Villamarín també va estar a punt de ser-ho, però en negatiu. El Girona va deixar escapar la victòria en la darrera jugada del partit després que Portu hagués fet l'1-2 ja en l'afegit. El 2-2 de Tello va fer molt de mal als gironins que, per acabar-ho d'adobar, van veure com la setmana següent el cuer Alabès els remuntava un 2-0 a favor a Montilivi en els darrers vint minuts (2-3) i revifava. La doble garrotada va fer mal però el Girona es va refer amb un triomf històric a Cornellà en el derbi contra l'Espanyol (0-1) i una victòria per la mínima davant el Getafe (1-0) que situava l'equip a tocar de les posicions d'Europa.

Amb l'accident a Eibar (4-1) es va arribar a Nadal i el 2018 es va començar amb derrota a València (2-1). La golejada de contra el Las Palmas ha trencat aquesta sèrie per situar el descens a 10 punts i acostar Europa a només 3. La festa no s'atura i dissabte al Metropolitano s'obre una segona volta que també promet emocions fortes.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/16/girona-finalitza-primera-volta-mes/890284.html?utm_source=rss